

תת"ע 9748/01/19 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר ליאכובצקי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9748-01-19 מדינת ישראל נ' אלכסנדר ליאכובצקי
בפני כבוד הסגן נשיאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלכסנדר ליאכובצקי

הנאשמים

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) בתקנות התעבורה - נהיגת רכב יחד עם אחיזת טלפון או שימוש במכשיר טלפון שלא באמצעות דיבורית.

המדובר באירוע מיום 12.6.18 עת נהג הנאשם רכב בכביש 25 באזור קילומטר 185 ולטענת השוטרת סמ"ר לינוי אדרי (ע.ת/1) נצפה הנאשם על ידה עת נהגה ניידת סמויה במקביל אליו, כאשר הוא אוחז ביד ימין מכשיר טלפון וקרוב אותו לפיו בזמן נהיגת רכבו.

בישיבת ההקראה טען הנאשם כי לא אחז מכשיר טלפון בידו, כי יש בידו צילום המוכיח זאת, כי השוטרת לא נסעה במקביל אליו למעט הרגע בו החליטה לעקוף אותו והוא לא ביצע כל עבירה באירוע זה.

ביום ההוכחות, הגישה המדינה באמצעות ע.ת/1 שביצעה את האכיפה כלפי הנאשם את המסמך ת/1 - דוח המתעד את האירוע נשוא כתב האישום.

ע.ת/1 אישרה בחקירתה הראשית כי היא אשר כתבה את ת/1, אין לה כל היכרות קודמת עם הנאשם ואין לה כל מידע להוסיף מעבר למה שכתבה בת/1.

בחקירתה הנגדית על ידי הנאשם העידה ע.ת/1 כי אינה זוכרת את האירוע מעבר לדברים שנרשמו על ידה בת/1.

בחקירתה הנגדית, מיקד הנאשם את שאלותיו בטענה לפיה מאחר ובסרטון של האירוע לא רואים בניידת הסמויה אורות כחולים, המדובר בעדות שקרית בעניין זה ולכן גם עדות שקרית ביחס לטלפון.

בתשובה לשאלה זו הסבירה השוטרת כי ניתן לראות את הפעלת הוינקר שלה בסרטון וכי האורות הכחולים בניידת

עמוד 1

הסמויה הם מקדימה ולא כפי שסברה מאחורה. השוטרת עמדה על גרסתה לפיה לא הייתה טעות מצידה ביחס למכשיר הטלפון.

עוד טענה העדה כי הבחינה בביצוע העבירה עת נהג הנאשם בקילומטר 185 ואילו העיכוב בתחנת האוטובוס הוא בקילומטר 183 כאשר הוינקרים (האיתות) נראה בסרטון שצילם הנאשם.

עת חקר הנאשם את ע.ת. 1 בחקירה נגדית, בחר הוא שלא לשאול כל שאלה ישירה ביחס לטענה החד משמעית של השוטרת לפיה כאשר הייתה מקבילה לרכב הנאשם צפתה בו אוחז ביד ימין מכשיר טלפון ומקרבו לפיו.

הנאשם לא חלק בפני העדה כי זו נסעה במקביל אליו, ולא בדק איתה בחקירתה הנגדית מה היה משך הנסיעה שלה במקביל אליו עת טענה בת/1 כי הבחינה בו מבצע את העבירה.

בעדותו הראשית ביקש הנאשם להציג את הסרטון שהוצג לעדה וזה התקבל וסומן על ידי כנ/1.

בעדותו תיאר הנאשם כי ברכבו הייתה נוסעת אותה נהג להסיע למושב ליד נתיבות, והיא אשר התקשרה לבעלה במהלך הנסיעה.

לטענתו השוטרת ראתה את מכשיר הטלפון של הנוסעת ברכבו ולא מכשיר טלפון שלו.

לטענתו השוטרת "לא ראתה טוב" ובזמן הקצר שהייתה מקבילה אליו, טענה בשל הפרש המהירויות בינו לבין הניידת.

עוד טען הנאשם כי ברכבו מכשיר דיבורית ולא הייתה לו כל סיבה להחזיק את הטלפון בזמן הנהיגה.

בתשובה לשאלה של התובעת - מדוע עצר כלל את רכבו אם לא היו וינקרים או אורות כחולים מהניידת הסמויה, השיב כי זיהה את אביזר ה"דבורה" על גג הניידת הסמויה וכי היא חסמה את נתיב נסיעתו.

בתשובה לשאלה מדוע בתגובתו אמר כי לא דיבר במכשיר אך לא הסביר כי לא החזיק בו, השיב הנאשם כי לא נשאל לגבי החזקה אלא רק על נושא הדיבור במכשיר.

כאשר נשאל הנאשם מדוע בחר שלא להביא את אותה עדה להעיד, השיב כי אותה עדה כבר אינה עובדת איתו ואין לו קשר איתה.

דין -

המדובר אמנם באירוע בו ניצבת עדות אחת בלבד מול גרסת הנאשם, וחובה על בית המשפט להזהיר עצמו במצב זה מפני עובדה זו, אך עדות השוטרת כפי שהוצגה בבית המשפט הייתה יציבה ונשענה על מסמך מפורט (ת/1) שנרשם על ידי השוטרת ע.ת/1 מיד לאחר האירוע.

ע.ת/1 נהגה במהלך האירוע בניידת סמויה שעל פניו לא עוררה כל חשד של הרכבים סביבה כי המדובר ברכב משטרה.

ע.ת/1 מתארת כיצד היא נוסעת במקביל לרכב הנאשם ומבחינה דרך חלון ימני ברכב הסמוי בנאשם כאשר הוא מחזיק

ביד ימין מכשיר טלפון ומקרבו לפיו.

התיאור שמסרה העדה אינו תיאור כללי של החזקת מכשיר טלפון על ידי נהג. המדובר בתיאור ספציפי הכולל הסבר באשר ליד שהחזיקה במכשיר ואיזו פעולה ביצע הנהג עם אותו המכשיר כאשר קרבו לגובה פיו.

ע.ת/1 לא מתארת בכל דרך נוסעת ברכב הנאשם עת זה נעצר על ידה.

לעומת עדותה הברורה והמיידית של ע.ת/1, ניצבת עדות הנאשם אותה בחר לגבות בסרטון נ/1.

אדגיש כבר בשלב זה כי הנאשם עצמו או פנים רכבו לא נראים כלל בנ/1.

טענת הנאשם לפיה לא נסעה ע.ת 1 במקביל אליו (ובכל אופן לא למשך זמן שאפשר הבחנה בעבירה) נסתרת על ידי הסרטון נ/1.

ראשית אדגיש כי מצפייה בסרטון נראה כי הוא נקטע באמצעו וחסרות בו כ- 15 שניות מהותיות מאד מבלי שהנאשם נתן כל הסבר לחוסר זה.

שנית, ניתן לראות בבירור את הניידת הסמויה מגיעה מהנתיב המקביל לנאשם וחולפת אותו מה שאפשר לע.ת/1 נסיעה מקבילה לנאשם ויכולת להבחין במתרחש בתוך רכבו.

ניתן לראות בבירור את הניידת הסמויה מאטה לצורך עצירת הנאשם, מדליקה וינקר ימני לצורך כך ואיכות הצילום אינה מאפשרת לדעת בבירור האם האורות הכחולים (המצויים לפי הסבר השוטרת בחזית הניידת בחלק הפנימי שלה) אכן דלקו כפי שטענה בדוח.

כן ניתן לקבוע שנ/1 אינו שולל בהכרח כי אורות אלה אכן דלקו, ובכל מקרה אין המדובר בראייה לכאורה שיש בה כדי להשפיע או להקריין על איכות או אמינות עדות השוטרת ככל שהדבר קשור לשאלת אחיזת הטלפון.

ניסיון הנאשם לשכנע את בית המשפט כי השוטרת טעתה והבחינה בטלפון אותו אחזה נוסעת ברכבו, לא הוכח על ידי הנאשם בכל דרך על ידו.

הנאשם לא פנה לבית המשפט ולא הגיש כל בקשה לזמן כעדה את הנוסעת ברכבו אף שלפי עדותו עבד עם אותה אישה, הכיר אותה ונהג להסיעה ברכבו באופן תדיר באותה התקופה.

אין זה סביר כי בידי אדם עדה היכולה להוכיח את טענתו באופן מוחלט, והוא אשר מחליט שלא להזמין את אותו אדם לעדות ולא עושה כל ניסיון ממשי לקדם אפשרות זו אשר יכולה להוביל לזיכויו.

בע"פ 437/82 אבו נגד מד"י, לז (2) 97 נקבע: "הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה, אשר לפי תכתיב השכל הישר עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק הגירסה המפלילה בה דוגלת התביעה."

בע"פ 728/84 חרמון נגד מד"י, מא (3) 625 נקבע: "כידוע, הלכה פסוקה היא, שהימנעות מלהביא ראיה מצויה ורלוונטית מובילה למסקנה שאילו הובאה היא היתה פועלת לרעת אותו צד שנמנע מהגשתה, ועל כן

הימנעות מחזקת את ראיותיה של התביעה"

אני רואה בהחלטת הנאשם שלא לעשות כל מאמץ להביא את העדה הפוטנציאלית מטעמו לעדות משום חיזוק משמעותי לראיות שהציגה המדינה.

מצאתי את עדותה של ע.ת 1 בכתב עדות אמינה ומפורטת.

לא מצאתי בחקירתה הנגדית על ידי הנאשם כל סימן או עדות לאי אמירת אמת מצידה.

אין זה סביר בעיני כי שוטרת תחליט ללא כל סיבה ברורה לעצור רכב ולייחס לנהג החזקת מכשיר טלפון בידו אלא אם ראתה אירוע זה מקרוב בעצמה באופן ברור וחד משמעי.

דווקא הסרטון שהציג הנאשם שכנע אותי כי לשוטרת הייתה יכולת ממשית להבחין בעבירה כאשר נעה במקביל לנאשם עם ניידת סמויה ממרחק קצר מאד.

נהיגה במהירות דומה למהירות בה נע הנאשם (השוואת מהירויות) מאפשרת פרק זמן סביר להבחין בעבירה בברור, וגם אם הייתה נוסעת ברכב הנאשם כפי שטען, לא סבירה בעיני טעות של השוטרת עת תיארה היא את הנאשם כמי שאוחז בידו הימנית טלפון ומקרבו לפיו.

תיאור מפורט זה מחליש עד מאד את האפשרות כי תיאור עבירה זו נובע מטעות.

שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי תיאור השוטרת ע.ת/1 את האירוע הוא אשר התרחש במציאות ואני מקבל אותו על פני תיאור הנאשם, אותו מצאתי כתיאור המתחמק מעימות חזיתי עם תיאור השוטרת וניסיון שלו להיאחז באירועים שוליים באירוע עצמו לצורך ערעור לכאורה של אמינות השוטרת.

אני קובע כי גרסת המדינה הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

אלון אופיר, שופט